

KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.422/2013/6.szám

A Kúria Szűcsné dr. Kovács Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Tóth Andrea jogtanácsos által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 15. napján kelt 10.K.30.151/2013/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.30.151/2013/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperest az alperes Hajdú-Bihar Megyei Igazgatóság Államháztartási Irodája 2012. november 28-án kelt határozatával 7.278.615 forint egyszeri - a 2011. évi önkormányzati szociális gyermekjóléti és gyermekvédelmi támogatás mértékét kompenzáló - szociális kiegészítő támogatás visszafizetésére kötelezte.

A határozat ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés alapján eljáró alperes 2013. január 29. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes megállapította, hogy a felperest 2011. június 30-áig 103.935.544 forint összegű egyházi kiegészítő támogatás illette meg a 2010. évi CLXIX. törvény 42. § (1) bekezdés f) pontja és (4) bekezdése alapján. Az alperes határozata szerint a felperes az egyházi kiegészítő támogatáshoz arányosítva - figyelembe véve azt, hogy 2011-ben fenntartóváltás történt és egyes intézmények fenntartását a B. Egyház jogi személy vette át - 7.278.615 forint visszafizetésére köteles az egyházi és nem állami fenntartású

szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók normatív állami támogatásáról 213/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 13. § (1) bekezdése alapján.

A felperes a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.30.151/2013/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság döntésében hivatkozott a 2012. november 2-ától hatályos 2012. évi CLV. törvény 25. § (2) bekezdésére, illetve a Korm. rendelet 2012. november 16. napjától hatályos 13. § (1) és (2) bekezdésére. A bíróság megállapította, hogy 2012. november 15. napjáig a Korm. rendelet 1. § j) pontja szerint megszűnt fenntartónak az a fenntartó minősül, amely valamennyi szolgáltatóját más személy, vagy szervezet fenntartásába adta, illetve valamennyi szolgáltatójának működési engedélyét visszavonták, míg ugyanezen rendelkezés 2012. november 16-tól akként változott meg, hogy az is megszűnt fenntartónak minősül - az előbbieken túl - amely a támogatásra való jogosultságát a tárgyévben más okból teljesen elvesztette.

A perben a bíróság szerint az nem volt vitás, hogy 2011. június 30-áig a felperes a másodfokú határozat szerint az egyházi kiegészítő támogatás összegét 2011. évre megkapta, a határozatok szerinti korrekciótösszegszerűségében a felperes nem vitatta. A Korm. rendelet 13. § (1) bekezdése szerint azonban irreleváns az, hogy a felperes jelenleg megszűnt fenntartónak minősül, mivel a 2011. június 30-ig járó kiegészítő egyházi támogatást megkapta. A Korm. rendelet jelölt szabálya szerint a korrekció megfizetésére a tárgyévben az egyházi kiegészítő támogatásban részesült egyházi fenntartó köteles, a szolgáltató működési engedélyének visszavonása esetén, vagy ha a szolgáltató fenntartását nem egyházi fenntartó vette át, a korábbi egyházi fenntartó köteles a korrekció megfizetésére. A visszafizetési kötelezettség ezért fennáll, függetlenül attól, hogy a felperes szerint 2012. november 16. napjától az felperes megszűnt fenntartónak minősül.

Az ügyben a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Ebben kifejtette, hogy az Ú. Egyház önálló jogi személyként működött és működtette a szociális szolgáltatásait. Az egyházi támogatást és a kiegészítő normatívát az Ú. Egyház szociális szervezetei kapták. A lelkiismereti és vallásszabadságról szóló 2011. évi CCVI. törvény 34. § (1) bekezdése alapján az Ú. Egyház a jogszabály rendelkezése folytán elvesztette egyházi státuszát, megszűnt egyházként működni, a továbbiakban nem lehetett egyházi fenntartó, így az egyházi státuszt a jogi személyei is elvesztették. Egyházi fenntartó minősége 2011. június 30. napjával szűnt meg, amikor a szociális igazgatásról és a szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény bevezette az új fenntartó fogalmat. A normatívában részesülő

fenntartó egyház megszűnésével létrejött az felperes. A Korm. rendelet 13. § (1) bekezdése értelmében a korrekcióra, a korrekció megfizetésére a tárgyéven egyházi kiegészítő támogatásban részesült egyházi fenntartó jogosult, illetve köteles. Amennyiben a szolgáltató működési engedélyét visszavonták, a korábbi egyházi fenntartó köteles a korrekció megfizetésére. A „korábbi egyházi fenntartó” a törvényi módosítás okán nem létezik, így a felperes szerint nem követelhető vissza a cél szerinti támogatásként kiutalt és jogszerűen felhasznált kiegészítő normatíva. Minderre tekintettel kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését.

Az alperes az ügyben felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes által előadottak szerint az Ú. Egyház 2011. június 30-ig egyházként működött, működtette szociális szolgáltatásait, amelyhez egyházi kiegészítő normatívát kapott. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 34. § (1) bekezdése alapján az Ú. Egyház elvesztette egyházi státuszát, egyházi fenntartói minősége 2011. június 30-ával megszűnt.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottak alapján a perben nem volt vitás, hogy 2011. június 30-áig a felperes 2011. évre megkapta az egyházi kiegészítő támogatást, az alperesi határozatban szereplő korrekció összszerszerűségét a felperes a perben nem vitatta. A felülvizsgálati kérelem sem az összszerszerűséget vitatja, hanem azt állítja, hogy a törvényi módosítások következtében nem alkalmazható a „korábbi egyházi fenntartó” fogalma, így nem követelhető vissza a kiegészítő normatíva (amit egyébként jogszerűen felhasznált).

A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a Korm. rendelet ügyben alkalmazandó 1. § j) pontja alapján megszűnt fenntartónak minősül az a fenntartó is, amely a támogatásra való jogosultságát a tárgyéven más okból teljesen elveszíti. A Korm. rend. 13. § (1) bekezdés utolsó mondata értelmében amennyiben a szolgáltató működési engedélyét visszavonták vagy a szolgáltató fenntartását nem egyházi fenntartó vette át, a korrekció nem utalható ki, de – ha a korrekció mértéke negatív – a korábbi egyházi fenntartó köteles a korrekció megfizetésére. Nem helytálló tehát a felperes azon hivatkozása, hogy a „korábbi egyházi fenntartó” fogalma törvényi módosítás okán nem létezik.

A felperes a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény (a továbbiakban: költségvetési törvény) 42. § (1) bekezdés f) pontja alapján normatív hozzájárulásra, míg a 42. § (4) bekezdése alapján egyházi kiegészítő támogatásra volt jogosult. A költségvetési törvény 42. § (4) bekezdése utal a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés mb) pontjába foglalt egyházi fenntartó fogalmára. Annak ellenére, hogy 2011. június 30-át követően nem minősül egyházi fenntartónak az a jogi személy, amely más típusú szervezetként jogalanyisággal rendelkezik, az nem érinti az ezt megelőzően kiutalt egyházi kiegészítő támogatással való elszámolást az arra vonatkozó jogszabályok alapján. Itt figyelembe veendő a 2011. évi költségvetés zárszámadási törvénye, a 2012. évi CLV. törvény 25. § (2) bekezdése. A felperes, mint egyház 2011. június 30-ig a kiegészítő egyházi támogatást megkapta.

Mivel a korrekció megfizetésére a tárgyévben egyházi kiegészítő támogatásban részesülő fenntartó köteles, így - a Korm. rendelet 1. § j) pontját és 13. § (1)-(2) bekezdését is figyelembe véve - helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a kompenzáció visszafizetésére kötelező alperesi határozattal szemben benyújtott felperesi keresetet elutasította.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a peresztés felperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 33. § (2) bekezdés 37. pontja alapján az eljárás tárgyi illetékmentes, ezért az illetékekről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2014. május 20.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk. előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**